

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΕΡΓΩΝ

ΟΙ ΤΡΟΜΕΡΟΙ "ΓΙΑΤΡΟΙ-ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ,, ΤΗΣ ΓΟΥΪ'ΑΝΗΣ

Πώς άρρωσταίνενοι οι κατάδικοι στην Κέλασι του Σαιν-Λωράν. Και με ποιόν τρόπο γλυτώνουν τις άγχαρείς. Ο άκρωτηριασμός του «38.686». Ο φοβερός «γιατρός 5483». Πόσο πληρώνουν οι έγκληματίαι για να...κουταθούν! Ο «γιατρός-κατάδικος» με το φεΐδι. Η καταπληκτικέ έμειλογίε του. Θύματα έπι θυμάτων. Η έκτέλεσι του «5483» και του «10.385» από τον «Κύριο του Σαιν-Λωράν», κλπ.

Α ΣΦΑΛΩΣ Θ' άγνοητε ότι στα κάτεργα της ΓουΪάνης υπάρχουν δυο εΐδη γιατρών. Έκείνοι που κάνουν καλά τους άρρώστους κι' εκείνοι που άρρωσταίνουσι τους υγιείς. Οι πρώτοι διορίζονται φυσικά από το κράτος. Οι άλλοι, οι «τασραλάνοισι», έχουν σπουδάσει την άπάτη της Ιατρικής στο Σαιν-Λωράν και στίς ελώδεις εκτάσεις του Κουρού. Ξέρουσι χίλιους δυο τρόπους, ώστε να κάνουν τους καταδικούς να γλυτώνουσι τις άγχαρείς κι' είνε πρόθυμοι να κόψουσι το κεφάλι του γιατρού που θά τολμούσε να τους μαρτυρήσῃ στην άστυνομία. Κάθε καταλιαιός των έγκληματιών έχει κι' από δυο-τρεις τέτοιους «γιατρούς-έγκληματίας». Είνε συνηθώς ισούτες που έχουν βαρεθή τη ζωή τους και έχουν μιά διαβόλεμένη έζυπνάδα. Οι κατάδικοι τους σέβονται και τους έκτιμούνε, γιατί με λίγα φράγκα μπορουν να τους άρρωστήσουσι και να τους κάνουν να ξεκουραθοούν από τή καθημερινά μαρτυρία τους. Στο Σαιν Λωράν ο άστυνόμος Ανρύ Μανσό μου διηγήθηκε ένα σωρό Ιστορίες τους, από τίς οποίες θα σάς άναφέρω τίς πιο ενδιαφέρουσες.

Μιά μέρα, στο νοσοκομείο του καταλιαιού παρουσιάσθηκε ο κατάδικος «38.686». Το άριστέρο πόδι του ήταν πριμένο τομαχτικά και με μιά κακοφορμισμένη πληγή που κάτω από το γόνατο. Ο γιατρός μόλις τον εξέτασε ζάρωσε τή φρούδια του.

—Δέν μου λές «38.686», του είνε αυστηρά, έβρεις ότι πρέπει να σου κόψουσι το πόδι;

—Ο κατάδικος γέλασε εύχαριστημένος.

—Κάνε το καθήκον σου, γιατρέ, του άπάντησε με ύποκριτική έγκαρτέρησι.

Και μ' άφάταστο ήρωισμό ύπέφερε όλους τους πόνους αυτής της έγχειρήσεως. Όταν έβλεπε κατόπι το κομμένο πόδι του, στέναζε μ' άνακούφισι και δήλωσε στους νοσοκόμους:

—Καιρός ήταν να γλυτώσω κι' εγώ τίς άγχαρείς και τή θάσανα!

Αυτή όμως ή δήλωσι του τον κατέστρεψε. Ο γιατρός είδοποίησε την άστυνομία του Σαιν-Λωράν να έξακριβώσῃ πώς είχε τραυματισθῇ ο «38.686». Έκείνη έκανε άνακρίσεις και κατώρθωσε να μάθῃ όλη την άλήθεια. Ο «38.686» εργαζόταν στο δημόσιο δρόμο του Σαιν-Λωράν που ένώνει τους διαφόρους καταλιαιούς των καταδικών. Από το πρωί μέχρι το θράδου κουβαλούσε πέτρες κι' έτρωγε άγριες θουρδουλίες. Πέντε χρόνια τώρα δέν είχε σηκώσει κεφάλι να παραποιήθῃ. Ένα πρωί όμως παρετήρησε ότι ο σύντροφός του, ο «20.263», δέν μπορούσε να περπατήσῃ.

—Τί συμβαίνει; τον ρώτησε.

—Κουτσάθηκα, του άπάντησε μ' άπάθεια ο «20.263».

—Διάολε, πώς τή κατάρφες; του είνε ο «38.686».

—Ο άλλος του έδειξε ένα σπασμένο γυαλί.

—Μου το έδωσε ο «5483», του εζήγησε, γιά ένα πακέτο καπνό.

Ο «5483» ήταν ένας από τους παράδοξους «γιατρούς» των κατέργων. Είχε έρθει στη ΓουΪάνη πρό δέκα χρόνων, χωρίς να έχει καμμία έλπιδα να ξαναγυρίσῃ στη Γαλλία. Ήταν καταλιαιικός ο Ισούθια. Κι' επειδή άκριβώς βαριόταν τη ζωή του, έκανε το «γιατρό» μήπως τυχόν τον συνελάμβανε ή άστυνομία και τον παρέδιδε τέλος στο δημόσιο. Αύτος λοιπόν είχε συμβουλέψῃ το σύντροφο του «38.686» να τραυματισθῇ και του είχε πουλήσει μάλιστα κι' ένα γυαλί.

Ο «20.263» μ' αυτό το σπασμένο γυαλί είχε κόψει θωρακιά το πόδι του και τώρα κούτσαινε. Οι δεσμοφύλακες συνεπώς αναγκάσθηκαν να του θγάλουν τίς άλωσιδες και να τον μεταφέρουσι στο νοσοκομείο. Έκεί του καθάρισαν την πληγή, τή δέσαν κι' έπειτα τον άφησαν σ' ένα κρεβάτι να ξεκουρασθῇ είκουσι

μέρες. Σ' όλο αυτό το διάστημα, ο «20.263» καταρίοταν κι' έβριζε την τύχη του. Λίγο πιο μέσα άν είχε σπρώξει το γυαλί, όλα πειά θα είχαν τελειώσει. Θα είχε σακατευθῇ και θά είχε ήσυχάσει. Ένώ τώρα ήταν υποχρεωμένος να ξαναρχισῃ τη δουλειά του στα κάτεργα.

Ο «38.686», από τη μέρα που τάμαθε αυτά, θυθίστηκε σε σκέψεις. Έπειτα με κάθε θυσία να γλυτώσῃ τή μαρτυρία και το έζλο. Έπεσκέφθηκε λοιπόν τον «5483», του έδωσε όλο το λαθραίο κονιάκ που είχε και τον παρακάλεσε να τον βοηθήσῃ. Έπειδή δέ αυτός δέν ήταν τόσο γενναίος, ζήτησε από τον ίδιο το γιατρό να τον τραυματίσῃ. Ο «5483» πράγματι μ' ένα σκουριασμένο κομμάτι τενεκέ, του έσκισε τ' άριστέρο πόδι πάνω από το γόνατο. Έπειτα έδωσε την πληγή μ' ένα θρόμικο πανί, λέγοντάς του:

—Και τώρα πρέπει να συνηθίσεις να περπατάς με το ένα πόδι! Πρόσεξε όμως, μη τής ούτε λέξι, γιατί έχεις χαμένο το κεφάλι σου.

Ο «38.686» όμως δέν κράτησε το λόγο του. Έτσι, ή άνακρίσεις των άστυνομικών απέκάλυψαν όλη την άλήθεια. Ο «5483» συνελήφθη, κατεδικάσθη σε θάνατο και παρεδόθη στα χείρια του δημίου. Όσο γιά τον «38.686», τον μετέφεραν στη «χώρα των λεπρών» γιά να πεθάη μιά ώρα άρχίτερα και να τρομοκρατήσουσι όλους τους άλλους καταδικούς, ώστε να μη τολμήσῃ κανείς πειά ν' άκρωτηριασθῇ!

Μά κανένας έγκληματίας δέν τρομοκρατήθηκε. Ύστερ' από λίγο καιρό, στον ίδιο γιατρό έφτασε τρέγοντας κι' ορλιάζοντας πένθια ένας άλλος έγκληματίας, ο «22.504».

—Σώσε με, γιατρέ, με δάγκασε ένα δηλητηριώμένο φεΐδι! του φώναξε.

Ο γιατρός εξέτασε την δαγκωμάτια κι' άμισε, γιά να προλάθῃ, διέταξε να έπαλιώσουσι τον κατάδικο στο χειρουργικό τραπέζι. Έπειτα του έδωσε σφιχτά το πόδι και το έβγαλε το δηλητηριώμένο αίμα. Η δηλητηρίασι όμως είχε προχωρήσει. Ο κατάδικος είχε δαγκωθῇ από μιά κόμπρα, το πιο άποτρόπαιο φεΐδι τής ΓουΪάνης. Γιά να του σώσουσι λοιπόν τη ζωή του έκοψαν το πόδι. Έπειτα τον μετέφεραν στο νοσοκομείο.

Δυο μέρες άργότερα παρουσιάσθηκε άλλο παρόμοιο κρούσμα δηλητηρίασεως. Κι' ή Ιστορία των δηλητηριωμένων καταδικών έξακολούθησε ν' άναστατώνῃ ένα όλόκληρο μήνα το Σαιν-Λωράν. Είκουσι κατάδικοι είχαν άκρωτηριασθῇ κι' ήταν άνίκανοι γιά έργασία. Οι δεσμοφύλακες κι' οι άστυνομικοί άφρασαν ν' άνησυχούσι. Αυτά τή φειδία μπορούσαν κállιστα να δαγκώσουσι κι' αυτούς τους ίδιους και τότε ήταν χαμένοι. Έπρεπε να δούσι λοιπόν, τί γινόταν και σε ποιο μέρος είχαν παρουσιασθῇ αυτά τή φειδία. Όλες ή έρευνές τους όμως πήγανε χαμένες. Σε κανένα καταλιαιό δέν θρήκαν τίποτε. Τί συνέβαινε λοιπόν; Γιά να το μάθουσι, άφρασαν ν' άνακρωτηριάζουσι τους διαφόρους «καταδότες» τους. Ένας απ' αυτούς, πράγματι, τους έ-

(Η συνέχεια εις την σελ. 909)

